

When the Torah describes the sacrificial service, it says that the smoke of the offerings rises to heaven as a "soothing aroma to the LORD." Does God really like the smell of burning meat?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Vayikra** (ויקרא | And he called)
- **Torah:** Leviticus 1:1-5:26
- **Haftarah:** Isaiah 43:21-44:23
- **Gospel:** Mark 7:1-30
- * Special readings for Shabbat Zachor are applicable this Shabbat.
- **Shabbat Zachor** (זכור | Remember)
- * **Maftir:** Deuteronomy 25:17-19
- * **Haftarah:** 1 Samuel 15:1-34

A Soothing Aroma

As the Torah describes the sacrificial service, it says that when the smoke of the offering rises to heaven, it will be a "soothing aroma to the LORD" (Leviticus 1:9). Rashi interprets the "soothing aroma" as a metaphor for man's obedience. He explains that the aroma of the sacrifice is pleasing to the LORD because it is a token of His children's obedience. When God "smells" the sacrifice, He delights in the human being who has gone to such effort to draw close to Him.

Regardless of how we understand it, the Torah is clear that God takes delight in the sacrifices. He graciously accepts the gifts of His people, and the smoke that rises from the altar fires is as a soothing aroma to Him.

This seems difficult to reconcile with many statements in the prophets where God speaks out against the sacrifices. For example, in the book of Isaiah He says, "I have had enough of burnt offerings of rams and the fat of fed cattle; and I take no pleasure in the blood of bulls, lambs or goats ... bring your worthless offerings no longer" (Isaiah 1:11-13). Likewise, in the book of Jeremiah He says, "Your burnt offerings are not acceptable and your sacrifices are not pleasing to Me" (Jeremiah 6:20). In the book of Malachi He says, "[If only] you might not uselessly kindle fire on My altar ... nor will I accept an offering from you" (Malachi 1:10).

In the early days of Christianity, the church fathers often cited texts like these to try to prove that God had never wanted the sacrificial system. Some used these and similar passages to suggest that God had given the sacrifices to the Jews as a punishment. They argued against the Jewish people, claiming that Jesus had done away with the sacrifices because God had always hated them. That does not make sense. If God always hated the

Wanneer de Tora de offerdienst beschrijft, wordt erbij gezegd dat de rook van de offergaven naar de hemel opstijgt als een "rustbrengend aroma voor de HERE." Houdt God echt van de geur van brandend vlees?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Vayikra** (ויקרא | En hij riep)
- **Tora:** Leviticus 1:1-5:26
- **Haftarah:** Jesaja 43:21-44:23
- **Evangelie:** Marcus 7:1-30
- * Deze Shabbat gelden speciale lezingen voor Shabbat Zachor (n.a.v. Purim).
- **Shabbat Zachor** (זכור | Gedenk)
- * **Maftir:** Deuteronomium 25:17-19
- * **Haftarah:** 1 Samuel 15:1-34

Een Rustbrengend Aroma

Wanneer de Tora de offerdienst beschrijft, wordt van de rook die van het offer naar de hemel opstijgt, gezegd dat het een "rustbrengende geur voor de HERE" zal zijn (Leviticus 1:9). Rashi interpreteert de "rustbrengende geur" als een beeld voor de gehoorzaamheid van de mens. Hij legt uit dat de geur van het offer aangenaam voor de HERE is, want het is een teken van de gehoorzaamheid van Zijn kinderen. Als God het offer "ruikt", verheugt Hij zich in de mens die zich zo inspant om tot Hem te naderen.

Ongeacht hoe wij het begrijpen, zegt de Tora duidelijk dat God in de offers behagen heeft. Hij aanvaardt genadig de gaven van Zijn volk en de rook die van het altaarvuur opstijgt, is voor Hem als een rustbrengende geur.

Dit lijkt moeilijk te verenigen met veel uitspraken in de profeten waar God zich tegen de offers uitspreekt. In het boek Jesaja zegt Hij bijvoorbeeld: "Ik heb genoeg gehad van de brandoffers van rammen en het vet van mestvee, en Ik heb geen welgevallen in het bloed van stieren, schapen en geiten ... breng niet langer uw waardeloze gaven" (Jesaja 1:11-13). Ook in het boek Jeremia zegt Hij: "Uw brandoffers zijn niet aanvaardbaar en uw slachtoffers bevallen Mij niet" (Jeremia 6:20). In het boek Maleachi zegt Hij: "[Als u maar] geen nutteloos vuur op Mijn altaar ontsteekt ... noch zal Ik van u een gave aannemen" (Maleachi 1:10).

In de begindagen van het christendom, citeerden de kerkvaders vaak teksten als deze om te proberen te bewijzen dat God het offersysteem nooit had gewild. Sommigen gebruikten deze en vergelijkbare passages om te suggereren dat God de offers als een straf aan de Joden had gegeven. Zij redetwisten met het Joodse volk, en beweerden dat Jezus de offers had afgeschaft omdat God ze altijd al haatte. Dat slaat nergens op. Als God altijd een hekel aan de

sacrifices, why did He command the children of Israel to bring them in the first place? Why did He state over and over that He was pleased with them? A better explanation comes from a more careful reading of the prophets. When the prophets seem to speak against the sacrificial system, they are not condemning the mode of worship, they are condemning the worshippers. In every instance the prophetic rebuke is directed toward the immoral, disobedient people among the Israelites who were violating the covenant of Torah while continuing to go through the motions of the sacrificial system. Though their hearts were far from God, they continued to perform their religious rituals. This can be compared to a wicked womanizer who beats his wife and cheats on her but continues to faithfully attend church every Sunday and take communion with the rest of the congregation. The religious ritual is meaningless and an insult to God. Or suppose the same fellow, after beating his wife and cheating on her, dutifully sends her a bouquet of roses. Would she be pleased to receive the flowers? Hardly. She would say, "Your flowers are an abomination to me!" In the same way, God hates religious rituals when they are performed hypocritically. These lessons should be a warning to all of us. We must be careful not to develop any sense of right standing with God because of ritual observances. God is interested in the state of our hearts. Our outward rituals should reflect our inward conditions.

offers had, waarom heeft Hij de Israëlieten dan eerst bevolen om die te brengen? Waarom heeft Hij telkens weer gesteld dat Hij ermee tevreden was? Een betere verklaring volgt uit een zorgvuldig lezen van de profeten. Wanneer de profeten tegen het offersysteem lijken te spreken, veroordelen ze niet de wijze van aanbedding; ze veroordelen de aanbidders. Telkens weer is de profetische berisping gericht op de immorele, ongehoorzame mensen onder de Israëlieten, die het Tora-verbond overtraden maar tegelijkertijd wel doorgingen met de handelingen van het offer systeem. Hoewel hun harten verre van God waren, bleven ze hun religieuze rituelen uitvoeren. Dit kan worden vergeleken met een gemene rokkenjager die zijn vrouw slaat en haar bedriegt, maar trouw elke zondag naar de kerk blijft gaan en met de rest van de gemeente gemeenschap viert. Het religieuze ritueel is zinloos en een belediging aan God. Of veronderstel dat dezelfde man, die na zijn vrouw geslagen en bedrogen te hebben, haar plichtsgetrouw een boeket rozen stuurt. Zou ze blij zijn met de bloemen? Dat valt zeer te betwijfelen. Ze zou zeggen: "Ik gruwel van uw bloemen!" Op dezelfde manier, haat God religieuze rituelen als ze op een hypocriete wijze gebracht worden. Deze lessen moeten voor ons allemaal een waarschuwing zijn. We moeten opletten om geen gevoel van recht voor God staan te ontwikkelen vanwege rituele vieringen. God is geïnteresseerd in de toestand van ons hart. Onze uiterlijke rituelen moeten onze innerlijke toestand weerspiegelen.